

20 MAR 2012

Justisdepartementet,
Kriminalomsorgsavdelingen,
Postboks 8005 Dep,
0030 Oslo

Oslo, mandag, 19. mars 2012
Vår ref.: 896/MWN
Må alltid oppgis.

JUSS-BUSS

Høringsforslag – økt bruk av konfliktråd.

Det vises til høringsbrev av 19.12.2011. Juss-Buss og Rettspolitisk forening takker for tilliten som høringsinstans.

Innledning

Juss-Buss er en frivillig rettshjelpsorganisasjon, drevet av jussstudenter som er tilknyttet det juridiske fakultetet ved Universitetet i Oslo. Juss-Buss har over 50 saksomtak i fengsel hvert år og tar årlig i mot ca. 530 henvendelser vedrørende fengselsrett og straffegjennomføring. Gjennom vår praksis har vi opparbeidet oss bred erfaring på området.

Rettspolitiske forening (heretter Rpf), stiftet 1974, er en uavhengig forening, bestående av jurister, juridiske studenter og andre interesserte fra hele landet, men hovedsakelig fra Oslo. Styrets medlemmer har bakgrunn fra blant annet Juss-Buss, Juridisk rådgivning for kvinner (JURK) og/eller erfaring som praktiserende advokat/advokatfullmektig og/eller juridisk veileder for ulike aktører med tilbud til vanskeligstilte enkeltpersoner eller grupper i samfunnet. Rpf arbeider blant annet med å forsvare og utvikle sentrale rettsstatlige og velferdsmessige verdier. Samt å utvikle alternativer til eksisterende regler, med blant annet vekt på å bedre sosialt vanskeligstilte enkeltpersoners eller gruppers situasjon (se www.rpf.no).

På bakgrunn av dette vil fengselsgruppa ved Juss-Buss i samarbeid med Rpf komme med bemerkninger til kapittel 10, 11 og 12 om økt bruk av konfliktråd i straffegjennomføringen og overfor ungdom.

1. Generelle bemerkninger

Juss-Buss og Rpf er svært positive til arbeidsutvalgets konklusjon om behov for konfliktråd på ethvert nivå i straffesakskjeden og under straffegjennomføringen.

Et viktig ledd i tilbakeføringen til et liv uten kriminalitet er løsning av konflikter. Juss-Buss og Rpf er enige i arbeidsgruppens påpekning av at mennesker i fengsel lever med flere uttalte og/eller uuttalte konflikter enn folk flest, og at det underveis i et soningsforløp kan oppstå behov for å gjøre opp for seg. Innsatte forteller oss at det kan være psykisk tungt å ha mange konflikter og at dette kan gjøre soningen ekstra vanskelig. Gjenopprettende prosess i alle

stadier av straffegjennomføringen er som nevnt av arbeidsgruppen løftet frem som sentralt i stortingsmelding nr. 37 «straff som virker», og det er bra at departementet følger opp dette gjennom forslaget i høringen. Juss-Buss og Rpf mener at når målet er resosialisering, er det viktig at kriminalomsorgen tilrettelegger for at den innsatte selv kan få løse sine konflikter mens han eller hun er i fengsel.

På bakgrunn av dette, mener vi at den upartiske konfliktrådsmodellen er en konstruktiv måte å løse konflikter på for de innsatte som ønsker et slikt tilbud.

1.1 Konflikttypen under straffegjennomføringen

Som arbeidsgruppen påpeker har mange innsatte konflikter av ulik art ved innsettelsen og under soningen. For eksempel kan den innsatte ha konflikter med familie. Et annet eksempel er konflikter med fornærmede eller fornærmedes pårørende i saken. Juss-Buss og Rpf erfarer at slike konflikter kan være svært tyngende for den innsatte, og at det er et presserende behov for gode tilbud som retter seg mot å løse denne type problematikk.

Videre opplever Juss-Buss og Rpf at det er svært vanlig at innsatte har konflikter med ansatte i kriminalomsorgen, for eksempel med fengselsbetjenter. Det kan være vanskelig for den innsatte å ta opp en slik konflikt, fordi den innsatte frykter at dette kan bli vektlagt i hans eller hennes disfavør under soningen, f.eks. ved spørsmål om permisjon eller løslatelse. Soningen kan i slike tilfeller virke ekstra belastende. Videre erfarer vi at innsatte ofte er i konflikt med hverandre. Vi opplever at Kriminalomsorgen i enkelte tilfeller forsøker å avhjelpe begge disse konflikttypene ved tvangsoverføring av den ene innsatte eller at det blir reagert med isolasjon, inndragning av permisjon og lignende. Dette kan oppleves som svært inngripende for den innsatte. For eksempel dersom den innsatte flyttes langt bort fra familie. Videre har isolasjon kjente skadevirkninger. Denne type straffereaksjoner, hvor skyld plasseres hos den ene eller den andre innsatte, kan erfaringsmessig ofte skape sinne og frustrasjon. Mange innsatte forteller om frustrasjon over å ha blitt misforstått, ikke blitt hørt eller at ingen ser deres side av saken. Uavhengig av hvorvidt det er slik at den som blir straffet faktisk er den "konfliktskapende part", mener Juss-Buss og Rpf at avstraffelse i fengselet mot denne innsatte, bare genererer flere konflikter.

Det har en egenverdi at den enkelte innsatte opplever å bli hørt av en upartisk tredjepart og opplever at hans eller hennes situasjon blir tatt på alvor. Videre tror vi det kan virke motiverende for den innsatte at partene sammen kan finne gode løsninger på konflikten med hjelp fra en utenforstående part. Etter vår mening er det dessuten nødvendig for rettssikkerheten i samfunnet at nøytrale tredjeparter får innsyn i det offentlige systemet, slik eventuell maktmisbruk eller uheldig organisering og praksis kan oppdages. Det vil derfor også være til det beste for systemet at konflikter med andre innsatte eller med ansatte i kriminalomsorgen kan tas til konfliktrådet.

Videre har vi erfaring med at innsatte kan være i konflikter med både innsatte og ansatte samtidig. Disse innsatte forteller om en ekstra belastende soning, stor frustrasjon og av og til psykiske problemer og ensomhet. Årsakene til slike konflikter kan være mange, og uavhengig av årsakene mener Juss-Buss og Rpf at det er viktig at slike konflikter tas tak i på et tidlig tidspunkt og trekkes inn i Konfliktrådet dersom partene ønsker en slik behandling. Vi tror at man må se på om det kan være hensiktsmessig med stormøter der flere parter i en konflikt møtes og mekler samtidig.

1.2 Tilbud om konfliktråd må alltid være basert på reell frivillighet

Et av hensynene bak gjenopprettende prosess i konfliktrådet er at konfliktløsning skal være et frivillig alternativ. Det må understrekes viktigheten av at dette må være et frivillig tilbud, også for innsatte. Juss-Buss ser at deltakelse i programvirksomhet under soningen gir positiv uttelling i ulike søknadsprosesser, som for eksempel søknad om prøveløslatelse eller permisjon. Vi er bekymret for at det kan slå uheldig ut i en søknadsprosess for en innsatt som ikke ønsker å benytte seg av tilbudet om konfliktråd. Det må derfor understrekes at gjenopprettende prosess ikke blir en del av straffegjennomføringssystemet, men forblir et eksternt tilbud kriminalomsorgen skal tilrettelegge for.

I starten av en meglings situasjon kan man se for seg at den innsatte kan oppleve seg som den svakere part i forhold til offeret, pårørende eller ansatte i kriminalomsorgen, og ikke ha tillit til meklingsinstituttet. En grunn til dette kan for eksempel være at den innsatte sliter med skyldfølelse for det vedkommende er staffedømt for. Ett forslag er at meklingslederen har god faglig kompetanse vedrørende innsattes spesielle situasjon. Videre at mekler kan kontrollere at den innsatte ikke blir presset til å inngå avtaler som er urimelige eller som den innsatte selv egentlig ikke ønsker. Et annet forslag er at den innsatte kan ha med seg en nøytral støtte, for eksempel advokater, Juss-Buss, JURK, venner, familie eller andre de stoler på. Et forslag for de innsatte som ikke har noen som kan stille som støtte, er at konfliktrådet stiller med en nøytral person som kan bistå som støtte. Dersom advokater skal trekkes inn i meklingsprosessen, er det viktig at de er bevisste på hvilken rolle de skal ha i en meklings situasjon. Vi tror det kan være hensiktsmessig å gi aktørene opplæring i hva konfliktråd er til forskjell fra alminnelig rettslig håndtering av konflikter. Juss-Buss og Rpf støtter arbeidsutvalgets forslag i høringsnotatet punkt 10.8 om at forbudet mot å ha med en støtteperson som er advokat i meklingsmøtet ikke videreføres i den nye loven.

1.3 Konfliktrådet må ha god kompetanse om innsattes spesielle situasjon

Videre er det viktig at konfliktrådet har god kompetanse om de innsattes spesielle og ulike situasjoner. Det vil etter vår mening være en fordel at mekler kjenner godt til fengselssystemet. Det er likevel svært viktig at mekler er helt uavhengig av Kriminalomsorgen. Videre er det viktig at konfliktråd har kompetanse på ulike kulturer, se mer om dette under punkt 1.5.

1.4 Konfliktrådet må være et supplerende tilbud

Juss-Buss og Rpf ønsker å understreke at konfliktråd er ett av flere gode tilbud for innsatte i en vanskelig og konfliktfylt livssituasjon. Vi er svært positive til at arbeidsutvalget i sjette avsnitt under punkt 12.1 fremhever at "sentrale basisbehov som bolig og arbeid bør være på plass før løslatelse." I tillegg mener vi blant annet at det er viktig å satse på utdanning, arbeidsmuligheter og frivillig programvirksomhet utenfor fengselet under soning. Videre at den enkelte innsattes individuelle behov tas hensyn til, for eksempel ved tilrettelegging av et godt helsetilbud, gode treningsmuligheter, permisjon eller besøk. På denne bakgrunn vil Juss-Buss og Rpf understreke at det er viktig at ideen om konfliktråd ikke erstatter kreativ tenkning sammen med den innsatte omkring behov under soning og ved løslatelse. Dersom en innsatt har alvorlige psykiske problemer og samtidig har konflikter med andre, kan konfliktråd være

et parallelt tilbud til psykisk helsehjelp. Det er viktig at ideen om konfliktråd ikke tilslører behovet for andre tiltak som er viktige å få på plass.

1.5 Konfliktrådet må være tilgjengelig for alle, herunder utenlandske innsatte

Juss-Buss og Rpf vil presisere at konfliktrådet må være et tilbud som gis til alle innsatte, herunder også de innsatte som er utvist og ikke skal tilbakeføres til det norske samfunnet. Det er viktig at konfliktrådet har kompetanse om ulike kulturer samt legger til rette for at fremmedspråklige innsatte får tilgang til tolk. Juss-Buss og RPF er enige med arbeidsutvalgets stilling i punkt 10.7 om at konfliktrådet selv må kunne belaste budsjettet med utgifter til tolk uavhengig av den enkelte konfliktråds budsjettsituasjon.

1.6 Det må være fokus på alternative reaksjoner

Vi mener det til enhver tid – for alle aktører på feltet - kan være en fare for at vurderingene av lovbrøyteren blir preget av tradisjonelle oppfatninger av hvordan man skal reagere mot lovbrøytere, i stedet for hensiktsmessig tenkning rundt den enkeltes muligheter, potensial og kapasitet. Det kan derfor være en fare for at aktørene på feltet ikke tar i bruk konfliktråd selv der det ville være det mest hensiktsmessige. For å oppnå for eksempel økt bruk av konfliktråd mener vi derfor at alle aktører (forsvarere, dommere, bistandsadvokater, påtalemyndighet, fengselsbetjenter, tilsatte i kriminalomsorgen som skal foreta personundersøkelser osv) jevnlig bør styrkes med kursing, forskning og eksterne ressurser (som meklere, psykologer, filosofer, samfunnsvitere og andre kompetente på området) for å holde seg oppdatert på alle de muligheter som finnes, for eksempel konfliktråd. Dette vil tilrettelegge for at det mest hensiktsmessige alternativet velges.

2. Konkrete bemerkninger til kapittel 12

2.1 Kommentar til forslag om endring i strgf l § 2 annet ledd om tydeliggjøring av tilbudet om gjenopprettende prosess.

Juss-Buss og Rpf er positive til en tydeliggjøring av at gjenopprettende prosess gjelder under hele straffegjennomføringen og at kriminalomsorgen må samarbeide med konfliktrådet.

Det foreligger lite informasjon om muligheten for konfliktråd i fengselet. Vi er enig med arbeidsutvalget om at informasjonen må gjøres mer tilgjengelig, for alle parter i potensielle konflikter. Dette er helt avgjørende for om tilbudet skal bli benyttet og få en praktisk funksjon. I tillegg til det arbeidsutvalget selv nevner, vil vi også foreslå at den innsatte får informasjon om konfliktråd i permen de får ved innsettelse i fengsel og får skriftlig/muntlig informasjon når dommen forkynnes.

Juss-Buss og Rpf erfarer at de fleste innsatte følger med på den informasjonen som blir gitt på oppslagstavler. Vi opplever imidlertid at denne informasjonen lett kan forsvinne i mengden av annen informasjon. Den er heller ikke tilgjengelig for de med lesevansker og manglende norskkunnskaper. Oppslag bør derfor ikke være eneste informasjonskilde. Det er viktig at informasjon som gis er lett forståelig og tilgjengelig på flere språk, for eksempel ved hjelp av flerspråklige brosjyrer og muntlige foredrag.

En del innsatte forteller oss om opplevelse av at programvirksomhet i fengselet ikke fungerer etter hensikten. Det kan synes som en utfordring at enkelte innsatte kan ha fordommer mot

konfliktråd fordi noen vil sammenlikne det med fengselsdrevet programvirksomhet. Vi mener derfor at det er viktig at ikke bare kriminalomsorgen får til oppgave å informere om ordningen, men at representanter fra konfliktrådet med jevne mellomrom besøker fengselet og forteller om meklingsinstituttet og gjenopprettende rettstenking. Dette vil kunne formidle konfliktrådets uavhengige stilling overfor fengselet, "ufarliggjøre" tilbudet ved å få "et ansikt på ordningen", samt markere at mekling i konfliktråd er noe annet enn fengselsdrevet programvirksomhet.

Selv med mer informasjon om konfliktråd, vil det fortsatt være vanskelig for den enkelte innsatte å ta en sak inn for konfliktrådet. Meklingen bør skje utenfor fengselet for å markere uavhengighet. Dette vil imidlertid kreve at den innsatte gis anledning til å forlate fengselet, noe som igjen vil kreve planlegging og samkjøring. Den innsatte vil da være avhengig av at fengselet bidrar til å tilrettelegge for mekling. Muligheten for å løse konfliktene sine med parter på utsiden av fengselet er videre redusert av begrenset telefontid, og det er vanskelig for den innsatte å få besøk av mennesker han eller hun er i konflikt med, til tross for at den innsatte ønsker å løse konflikten og gjøre opp for seg. Vi erfarer at de aller fleste innsatte vi er i kontakt med, opplever det som svært vanskelig å pleie relasjoner under soning. Dette er viktig av hensyn til den enkelte og av hensyn til de lovbestemte formål om resosialisering og progresjon. Vi mener derfor at møter i konfliktrådet må tilrettelegges utenfor de ringe- og permisjonsordninger som eksisterer i dag.

Dersom kartlegging av konflikter blir en fast rutine ved innsettelse vil konflikter kunne oppdages tidlig og kriminalomsorgen vil tidlig kunne veilede om muligheten for konfliktråd. Dette vil også gjøre konfliktråd tilgjengelig for de som har problemer med å forstå generell skriftlig informasjon. Innsettelse i fengsel er imidlertid for mange innsatte en kritisk og kaotisk periode, det kan ta tid å få kartlagt alle relasjoner og konflikter. De innsatte kan videre være skeptiske til å dele slike opplysninger ved innsettelse. Det kan derfor være formålstjenlig at det foretas en jevnlig kartlegging i løpet av straffegjennomføringen, for eksempel ved at spørsmål om konflikter blir en fast del av kontaktbetjentens oppgaver. Det er imidlertid svært viktig at slik kartlegging skjer på den innsattes premisser. Det må igjen presiseres at løsning av konflikter i konfliktråd skal være frivillig for den innsatte, og at kartlegging dermed også må være frivillig. Det vil være uheldig dersom man kommer i en situasjon der den innsatte opplever at kriminalomsorgen legger press på den innsatte til å la seg kartlegge eller ta en konflikt videre til konfliktråd. Det kan være hensiktsmessig at ansatte i kriminalomsorgen får en særlig opplæring i idégrunnlaget bak konfliktråd. Videre om hvordan man kan gå fram ved kartlegging av konflikter, samt informasjon om hvordan man rent praktisk skal gå fram for å overføre en konflikt til konfliktråd, se for øvrig punkt 1.6.

2.2 Kommentar til forslag om endring til Strgfl § 16 syvende ledd om at Kriminalomsorgen skal ta hensyn til avtaler inngått i konfliktråd ved hjemmesoning

Juss-Buss og Rpf stiller seg positive til at kriminalomsorgen skal ta hensyn til avtaler ved fastsetting av vilkår for hjemmesoning.

Straff som sones i hjemmet kan ofte oppleves like tungt som soning i fengsel, og man har fortsatt liten kontroll over egen hverdag. I mange tilfeller vil den straffedømte kunne ha behov for å gå i konfliktråd med en annen part. Et eksempel er hvor den straffedømte selv ikke ønsker kontakt med den andre parten, og ønsker å sette føringer på hvordan han skal forholde seg fremover i tid. Møte i konfliktrådet vil da kunne føre til en mer forutsigbar hverdag for

begge partene. Videre kan det være viktig for den straffedømte å få klarhet i konflikter og forklart seg, slik at han kan fokusere på overgangen til et liv uten kriminalitet.

Gjennom å møte i konfliktråd med fornærmede, pårørende eller andre i lokalsamfunnet vil noen straffedømte kunne bli mer motivert til å overholde føringene som er lagt, fordi hun eller han får eierskap til konflikten og i større grad kan oppleve kontroll over egen situasjon. Dette mener vi har en egenverdi. Ansvarliggjøring som et middel for å gjøre domfelte rustet til et liv uten kriminalitet er dessuten vektlagt i stortingsmelding nr 37. «Straff som virker».

2.3 Kommentar til forslag om endring til Strgfl § 16 syvende ledd om at Kriminalomsorgen skal ta hensyn til avtaler inngått i konfliktråd ved permisjon og straffeavbrudd

Juss-Buss og Rpf stiller seg positive til at kriminalomsorgen skal ta hensyn til slike avtaler ved fastsetting av vilkår for permisjon eller straffeavbrudd.

Det fremgår av Kriminalomsorgsmeldinga at det er viktig for den innsatte og hans mulighet for en god overgang fra livet i fengsel til livet i frihet at det legges til rette for en gradvis tilbakeføring. At det vil kunne være mer motiverende for den innsatte å forholde seg til en avtale som han selv har deltatt i å utforme, viser hvordan gjenopprettende prosess kan være en naturlig del den innsattes rehabilitering. For øvrig gjør også de hensyn som ble drøftet under punkt 2.2 seg gjeldende her.

2.4 Kommentar til forslag om endring til Strgfl § 16 syvende ledd om at Kriminalomsorgen skal ta hensyn til avtaler inngått i konfliktråd ved prøveløslatelse

Juss-Buss og Rpf stiller seg etter dette positive til at kriminalomsorgen skal ta hensyn til slike avtaler ved fastsetting av vilkår for prøveløslatelse.

Når den innsatte har oppnådd prøveløslatelsestid, er det særlig viktig for den innsatte å ha løst ulike sosiale, relasjonelle og økonomiske problemer. For eksempel kan utforming av en fremtidsplan være en god løsning, og dessuten være motiverende. Det kan imidlertid være vanskelig å planlegge tiden etter endt soning dersom den innsatte har mange uavklarte konflikter. Det er viktig at de vilkår og føringer som blir satt for prøveløslatelsen knyttes opp til det livet den innsatte skal ha utenfor fengselet. Dersom Kriminalomsorgen legger vekt på avtaler som er inngått i konfliktråd, vil dette kunne virke motiverende for den innsatte og føre til at hverdagen blir forutsigbar både for innsatte, offeret og pårørende.

For øvrig gjør også de hensyn som ble drøftet under punkt 2.2 og 2.3 også seg gjeldende her.

2.5 Om urimelighetsvurderingen

Arbeidsutvalget foreslår til endringene i § 16 syvende ledd, § 36 fjerde ledd og § 43 femte ledd at Kriminalomsorgen ikke trenger å legge avtalen til grunn, dersom dette blir urimelig i forhold til fornærmede eller domfelte. Vi synes det er uklart hva arbeidsutvalget har ment med hva som kan anses som ”urimelig i forhold til fornærmede eller domfelte”.

Forutsatt at arbeidsutvalget mener at nye eller endrede forhold kan medføre at vektlegging av avtalen kan anses som ”urimelig i forhold til fornærmede eller domfelte” vil Juss-Buss og Rpf kommentere følgende. Dersom det har oppstått nye eller endrede forhold, vil vi mene at

partene bør få anledning til og møtes på nytt og inngå en ny avtale. Vi mener det er mest i tråd med hensynene bak bruk av konfliktrådet at partene frivillig skal komme fram til løsninger begge kan leve med også etter at det har gått tid. Det er viktig at man styrker mekanismene nevnt ovenfor i punkt 1.2 til og med punkt 1.5 i selve konfliktrådsbehandlingen, for å forhindre urimelige avtaler.

3. konkrete bemerkninger til kapittel 11

3.1 Om arbeidsgruppens forslag til ungdomsoppfølging:

Juss-Buss og Rpf er imot at barn skal fengsles. Vi mener derfor at oppfølging i konfliktråd bør være hovedalternativet overfor barn som har begått straffbare handlinger. Vi mener at man så langt som mulig skal unngå institusjonalisering og kriminalisering av barn. Det er viktig at også barn får eierskap til konflikten og får ta ansvar for egne handlinger.

Det er avgjørende at konfliktrådet har god kompetanse om barn og deres spesielle situasjon. Det vil etter vår mening være viktig at mekler kan kommunisere godt med barn og har erfaring med barn som trenger særskilt oppfølging. Vi tror det er viktig at mekler er uavhengig av barnevernet og kriminalomsorgen. Det er videre viktig at barnet ikke er den svake part i meklingen og at det er personell til stedet som kan sikre at partene kommer til et rettferdig og rimelig resultat. Det kan her vises til arbeidsutvalgets forslag i høringsnotatet punkt 10.8 om at forbudet mot å ha med en støtteperson som er advokat i meklingsmøtet ikke videreføres i den nye loven. Juss-Buss og Rpf støtter som nevnt dette, så fremt advokaten gjøres bevisst rollen vedkommende skal ha i en meklingssituasjon. Vi viser for øvrig til de generelle kommentarene i punktene innledningsvis, som omhandler både unge og voksne lovbytere.

3.2 Kommentar til punkt 11.6 Anmerkning på politiattest

Juss-Buss og Rpf er enig med arbeidsutvalget i at bestemmelsen vedrørende anmerkning på politiattest videreføres uendret. Vi har også erfaring med at dette kan være en ekstra motivasjon for vedkommende og at denne bestemmelsen harmonerer best med de grunnleggende hensyn bak konfliktrådsmodellen.

3.3 Kommentar til punkt 11.5 Personundersøkelse

Juss-Buss og Rpf er i utgangspunktet positive til forslaget om at det skal foretas en personundersøkelse, forutsatt at formålet med undersøkelsen er å finne den beste løsningen for den enkelte unge lovbyter. Det er viktig at slike undersøkelser ikke oppleves som stigmatiserende for lovbyteren.

Kriminalomsorgen må til enhver tid ha nok personell til å foreta slike undersøkelser. Videre må forsvarer få saksdokumentene i god tid før hovedforhandlingen slik at forsvarer får reell anledning til å be om personundersøkelse der dette ikke har blitt gjort. Vi mener slik undersøkelse må foretas allerede på siktelsestidspunktet, og i alle fall der det tas ut påtale. Terskelen for at personundersøkelse er ”åpenbart unødvendig”, må være høy. Retningslinjer for skjønnet bør presiseres i påtaleinstruksen eller annen forskrift. Vi mener det her bør fremgå at ved enhver tvil *skal* slik undersøkelse foretas.

4. konkrete bemerkninger til kapittel 10

Kommentar til punkt 10.7 Rett til tolk

Vi er enige med arbeidsutvalget at konfliktrådet selv må kunne belaste budsjettet med utgifter til tolk uavhengig av den enkelte konfliktråds budsjettsituasjon. For begrunnelse, se vår kommentar om utenlandske innsatte i punkt 1.5.

* * *

Juss-Buss og Rpf vil avslutte med å gjenta at vi er svært positive til arbeidsutvalgets konklusjon om behov for konfliktråd på ethvert nivå i straffesakskjeden og under straffegjennomføringen.

* * *

Eventuelle spørsmål kan rettes til Mette Wickstrøm Nagy, som kan nås på telefonnummer 22 84 29 11 alle hverdager mellom kl 10:00 og 15:00, unntatt torsdager.

Med vennlig hilsen,
for Juss-Buss, ved fengselsgruppa,

Mayo Akhtar

Torunn Hoem Brunsvik

Ragnhild Moritz-Olsen

Astrid Nilsen Ervik

Mette Wickstrøm Nagy

Med vennlig hilsen,
For Rettspolitisk forening,

Ida Gundersby Rognlien
Styremedlem